

XXVI.

Fra Niels Hemmingsens Alderdom.

Nærværende Tidsskrift har i sin Tid bragt ikke faa Bidrag til Dr. Niels Hemmingsens Historie¹). Følgende lille Notits til samme Emne er trykt paa et Sted, hvor man næppe vil falde paa at søge den. I Peder Syvs »Almindelige Danske Ord-Sproge« (Kbh. 1688) II, 265, som Anmærkning til den Sætning: »For stort eller lidet hovet er ej gierne forstandigt«, læses nemlig:

»*Dr. Hemmingius*, som bode omsider i Roskild og var blind, følede derfor altid paa skolebørnenis hovet, førend hand gav dem almisse«.

Denne Notits stiller os en Tid for Øje, da Disciplene

¹) Især i Ny kirkeh. Saml. IV. Til de Vidnesbyrd, som her S. 242 ere anførte til Bevis for, at N. Hemmingsen 'er Forfatter af de saakaldte Fremmedartikler (1569), kan endnu føjes den Overensstemmelse, der findes mellem Ytringerne i Art. V, om at alle Mennesker ere »besmittede og syndskyldige«, og de ordret tilsvarende i Hemmingsens »Livsens Vej« (1570) S. 20.

i Latinskolerne for en stor Del maatte søge deres Ophold ved gode Folks Almisser, og da særlig Kannikerne ved Domkirkerne havde en fra gammel Tid nedarvet, om ikke juridisk saa dog moralsk, Forpligtelse til at hjælpe fattige Peblinger frem paa den studerende Bane, ligesom Kapitlerne ved visse Stipendier hjalp lovende Studenter til at fortsætte deres Uddannelse ved udenlandske Højskoler. — Skjønt den berømte Universitetslærer var bleven blind i sin høje Alderdom, vilde han dog ikke give sin Almisse iblinde, hvorfor han ved at undersøge Hovedets Form søgte at skaffe sig en Forestilling om, hvad Haab der kunde knyttes til dem, der bad ham om Hjælp.
